

АРХИ

Аягла, дуула – хэзээшье
Арадай зохёол дууһахагүйш.
Аба, залги – хэдышье
Архи уужа барахагүйш.

Нохор үхэртэ худаг бү танюула,
Ногтуу хүндэ архи бү харуула.

Уряалгүй орожо ерээд,
“Ууял даа” гэхэн архиншан залхуутай,
Урдаһаа нобшорон ерээд,
Удаан ороһон бороо залхуутай.

Зуруулай гал – хээрын хагда шатаадаг,
Зуун грамм – хүнэй эльгэ шатаадаг.

Ажалша хүн – олонтой,
Архинша хүн – гансаараа.

Ажалша хүнэй туһа ехэ,
Архинша хүнэй аман ехэ.

Ажалаар олодог,
Архяар үгүрдэг.

Ажал хэжэ дүршэл олохо,
Архи уужа аюул олохо.

Гадар шарай гэрэлдэ мэдэгдэхэ,
Дотор шарай архида мэдэгдэхэ.

Архитай айлшан хүюуншье наа,
Ама задагай жэрхэмшэг.

Муу агроном буртагта баригдаха,
Мунхаг архинша үридэ дарагдаха.

Нохор үхэртэ худаг бү үзүүлэ,
Ногтуу хүндэ наба бү үзүүлэ.

Үхэртэ эмээл зохихогүй,
Эхэнэртэ архи зохихогүй.

Анаатын хатар – хатар бэлэ

Архын хатар – хатар бэшэ,
Архиншын үгэ – үгэ бэшэ.

Аарса ууһан досоошоо,
Архи ууһан газашаа.

Аршуул үгы тамхинша,
Айраг үгы архинша.

Малшан галаа һахиха,
Архинша хүн алаабхи һахиха.

Аарса ууһан хүн – ажал тээшээ,
Архи ууһан хүн – зугаа тээшээ.

Архи арбан гурбан жолоотой,
Тамхин табин табан дээжэтэй.